EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

med bemærkningerne til afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2001 — Sektion V — Revisionsretten

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til forvaltningsregnskab og balance for regnskabsåret 2001 (SEK(2002) 405 — C5-0245/2002),

— der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2001 med institutionernes svar (C5-0538/2002) ([1]),

— der henviser til Revisionsrettens revisionserklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. EF-traktatens artikel 248 (C5-0538/2002),

— der henviser til Rådets henstilling af 7. marts 2003 (C5-0087/2003),

— der henviser til EF-traktatens artikel 272, stk. 10, og artikel 275,

— der henviser til artikel 22, stk. 2 og 3, i finansforordningen af 21. december 1977 ([2]) og artikel 50 i finansforordningen af 25. juni 2002 ([3]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 93a og bilag V,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A5-0101/2003/Rev1),

1. glæder sig over, at Revisionsretten allerede så tidligt som i begyndelsen af november 2002 på et møde i Budgetkontroludvalget offentliggjorde sin årsberetning for 2001; påpeger, at dette har givet udvalgets medlemmer mulighed for at påbegynde deres arbejde så tidligt, at der har været tilstrækkelig tid til at forberede debatten på plenarmødet i den følgende måned; henstiller indtrængende, at dette bliver almindelig praksis, og at det ikke bruges som hindring for offentliggørelse af årsberetningen, at den eventuelt ikke foreligger på samtlige sprog;

2. bemærker den eksterne revisors beretning om Revisionsrettens årsregnskab for regnskabsåret 2001 ([4]) ledsaget af revisorens erklæring om, at Den Europæiske Revisionsrets årsregnskab for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2001, giver et korrekt og retvisende billede, og revisorens beretning om de administrative procedurer og regnskabsprocedurerne, den økonomiske forvaltning samt det interne kontrolsystem;

3. så gerne, at kapitel VII i årsberetningen (Administrationsudgifter) for fremtiden udvides for at give læseren et samlet billede af situationen i de forskellige institutioner på dette område; gentager sin anmodning til Retten om en særskilt revisionserklæring for hver institution, eller såfremt dette ikke er muligt en særskilt erklæring eller evaluering af korrektheden og den formelle rigtighed for hver institution, eventuelt på baggrund af de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes årsberetninger i medfør af den nye finansforordnings artikel 60, stk. 7;

4. glæder sig over Revisionsrettens bestræbelser på at sikre, at DAS-erklæringerne bliver et instrument med målelige indikatorer, der gør det muligt at evaluere fremskridtene i kontrollen og den økonomiske forvaltning over en længere periode; mener dog, at DAS-erklæringen bør gøre det muligt i

([1]) EFT C 295 af 28.11.2002, s. 1.
([2]) EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1.
([3]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.
([4]) EFT C 268 af 4.11.2002, s. 1.

højere grad at skelne mellem på den ene side de aspekter af forvaltningen, hvor der har kunnet konstateres forbedringer, og på den anden side de aspekter, for hvilke der bør udarbejdes en handlingsplan med henblik på at afhjælpe mangler; forventer, at den ændrede DAS-metode vil kunne anvendes i forbindelse med 2003-dechargeproceduren;

5. noterer sig Revisionsrettens forsøg på at forbedre præsentationen af revisionsbemærkningerne i sine beretninger for at gøre dem mere brugervenlige ved at anvende mere informative overskrifter og gøre henstillingerne tydeligere, men mener, at der kan træffes mere radikale foranstaltninger;

6. er usikker på, hvordan Revisionsretten kan afgive en positiv DAS-erklæring, når den samtidig påpeger, at den reform af Kommissionens regnskabssystemer, som er ved at blive gennemført, ganske vist er omfattende, men at den kun lige er blevet påbegyndt, og der stadig er en masse mangler, der skal afhjælpes;

7. opfordrer Revisionsretten til at ændre DAS-erklæringen, så den bliver et instrument, der sætter decharge- og budgetmyndigheden i stand til at foretage — så vidt muligt kvantificerede — sammenligninger og overvåge fremskridt inden for den økonomiske forvaltning og kontrol på sigt;

8. henstiller til Kommissionen og Revisionsretten, at de udbygger deres samarbejde for så vidt muligt at afhjælpe de mange mangler, som er blevet påpeget i de forskellige revisionserklæringer fra Kommissionens generaldirektorater, således at Revisionsretten kan bruge dem som grundlag for et nyt forvaltningsinstrument til den eksterne kontrol med Kommissionen;

9. gør opmærksom på, at afskaffelsen af den uafhængige forudgående finanskontrol har betydet en afgørende ændring af rammebetingelserne for Revisionsrettens arbejde, og at den yderligere risiko, der derved er opstået for Fællesskabets finansielle interesser, kun kan udlignes ved at øge antallet af Revisionsrettens kontroller; anmoder Revisionsretten om i en handlingsplan — udgiftsområde for udgiftsområde — at redegøre for, hvor mange budgettransaktioner den har kontrolleret i 2001 og 2002, og hvordan antallet af kontrollerede budgettransaktioner kan øges betydeligt;

10. opfordrer indtrængende Revisionsretten til at nå til enighed med Kommissionen om en fælles metode til beregning af fejlrater efter generaldirektorat eller efter udgiftsområde; foreslår, at Revisionsretten anvender data fra medlemsstaterne fremkommet ved obligatoriske kontroller inden for landbruget og strukturfondene for at forbedre stikprøvegrundlaget; konstaterer, at Revisionsretten ikke har offentliggjort en samlet fejlrate og fejlrater for de enkelte generaldirektorater eller udgiftsområder, og således ikke har efterkommet den anmodning, Parlamentet fremsatte i sin afgørelse af 25. april 2002 om decharge for regnskabsåret 2000 ([1]);

11. glæder sig, for så vidt angår Parlamentets anmodning om, at de medlemsstater, der har eller mistænkes for at have udvist forsømmelighed med beskyttelsen af EU's finansielle interesser, nævnes ved navn, over, at årsberetningen for 2001 og de særberetninger, der er offentliggjort i årets løb, indeholder henvisninger til bestemte medlemsstater; beklager, at Revisionsretten ikke anser det for hensigtsmæssigt at opføre de konkrete fejl, der er registreret i de enkelte medlemsstater, på en let læselig liste, som vedføjes årsberetningen;

12. opfordrer Revisionsretten, Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og indføre en fælles revisionsmodel for yderligere at forbedre og rationalisere revisions- og rapporteringsarbejdet;

13. glæder sig over, at Revisionsretten, til trods for at der var blevet givet tilladelse til seks forfremmelser med personlig indplacering, har vedtaget at begrænse denne form for forfremmelse til helt specielle og særlig fortjenstfulde tilfælde; afviser imidlertid forfremmelse med personlig indplacering som princip;

14. forventer, at Revisionsretten øjeblikkelig reagerer på de henstillinger, OLAF har udsendt og offentliggjort i en pressemeddelelse af 11. november 2002;

([1]) EFT L 158 af 17.6.2002, s. 66.

15. minder om, at Retten selv har opfordret alle institutioner til at forelægge en mere generel analyse af budgetforvaltningen med en redegørelse for udviklingen i tendenserne inden for udgifterne og finansieringen af de største kapitalposter og med indikatorer for institutionernes sparsommelighed og produktivitet ([1]); glæder sig derfor over, at Retten er indstillet på at forelægge dechargemyndigheden forvaltningsoplysninger om produktiviteten ([2]) og de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes årsberetninger ([3]) i medfør af den nye finansforordnings artikel 60, stk. 7; opfordrer Retten til at udbygge bemærkningerne til den finansielle forvaltning, der er vedføjet forvaltningsregnskabet (SEK(2002) 405), eventuelt på grundlag af årsberetningerne fra de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede;

16. anmoder om, at denne information forelægges for dechargemyndigheden i god tid inden dechargeproceduren for regnskabsåret 2002;

17. opfordrer Revisionsretten og alle andre institutioner om at forbedre oplysningerne om budgetforvaltningen med henblik på at måle og forbedre sparsommeligheden og produktiviteten i forvaltningen af de største kapitalposter, således at tendenserne kan påpeges og forklares og de nødvendige korrektioner foretages; opfordrer institutionerne til at etablere et system, hvorved de vigtigste administrative udgifter i de enkelte institutioner kan sammenlignes på et interinstitutionelt grundlag og på systematisk vis (dvs. ved en form for »benchmarking«), således at mulighederne for reduktion af udgifterne kan påpeges og gennemføres;

18. bemærker med tilfredshed, for så vidt angår bygninger ([4]), at Revisionsretten for øjeblikket nyder godt af den tekniske bistand og erfaring i Kommissionens kontor for logistik og infrastruktur; bemærker endvidere Rettens afgørelse om af hensyn til 2003-budgettet ikke at gå videre med anden udvidelse på nuværende tidspunkt; bemærker, at Retten har ladet udarbejde en teknisk undersøgelse af det langsigtede lokalebehov, og anmoder om at blive underrettet om konklusionerne, når disse foreligger;

19. bemærker Revisionsrettens vanskeligheder ([5]) med at ansætte og fastholde fagligt kvalificeret personale og generalsekretærens prognose ([6]) om, at der vil være brug for 60 nye revisorer, 22 nye administratorer og sprogpersonale (ud over stillingerne i de 10 nye kabinetter);

20. bemærker ([7]) med bekymring, at 17 ansatte i revisionstjenesten forlod Revisionsretten i 2002, bl.a. på grund af manglende forfremmelsesmuligheder;

21. bemærker OLAF's undersøgelser af de påstande, der er fremført af en ansat i Revisionsretten;

22. anmoder Retten om at underrette dechargemyndigheden om, hvordan den agter at tilpasse arbejdsmetoderne til den nye situation efter udvidelsen;

23. konstaterer i denne forbindelse, at Revisionsretten kun kan arbejde effektivt, hvis antallet af medlemmer begrænses; går ud fra, at konventet vil tage hensyn til dette forbehold;

24. bemærker med tilfredshed, at Retten har oprettet en instans for finansielle uregelmæssigheder ([8]) som krævet i den nye finansforordnings artikel 66, stk. 4, med virkning fra 1. januar 2003;

([1]) Årsberetning for 2001, punkt 7.3.
([2]) Svar på spørgeskema PE 315.844 (Spørgsmål 5).
([3]) Svar på spørgeskema PE 315.844 (Spørgsmål 3).
([4]) Svar på spørgeskema PE 315.844 (Spørgsmål 4).
([5]) SEK(2002) 405 og svar på spørgsmål PE 315.844 (Spørgsmål 7).
([6]) Notat af 21.9.2001 om de økonomiske konsekvenser af udvidelsen.
([7]) Svar på spørgeskema PE 315.844 (Spørgsmål 7).
([8]) *Kilde:* skrivelse af 7.1.2003 fra Fabra Valles.

25. bemærker, at Revisionsretten på mødet den 19. december 2002 vedtog ([1]) at ophæve suspenderingen af anvendelsen af justeringskoefficienten på overførsler af en del af medlemmernes vederlag; bemærker, at denne beslutning blev truffet på grundlag af en analyse fra Domstolens administrative udvalg, der konkluderede, at der var lovhjemmel for anvendelse af justeringskoefficienten og at budgetpost A-109 specifikt tager højde for sådanne justeringskoefficienter for medlemmer af institutionen;

26. henviser til Revisionsrettens vurdering i punkt 7.18 i årsberetningen for 2001, at lønningsregulativet for medlemmerne af institutionen ikke indeholder et specifikt retsgrundlag for sådanne overførsler; gør dog opmærksom på, at visse bestemmelser i tjenestemandsvedtægten har fundet analog anvendelse i adskillige år, og at institutionerne havde vedtaget at suspendere anvendelsen af justeringskoefficienter for de pågældende medlemmer med virkning fra juli 2002, indtil situationen var afklaret;

27. går ud fra, at institutionernes medlemmer dækker de omkostninger, der opstår, når de benytter de tjenestebiler, der er stillet til deres rådighed, til ikke-tjenstlige formål; anmoder Revisionsretten om inden den 30. juni 2003 at aflægge beretning om de bestemmelser, den har vedtaget herom, og om de beløb, medlemmerne har betalt i årene 2001 og 2002;

28. fastholder anmodningen i punkt 28 i ovennævnte dechargebeslutning af 25. april 2002 om, at erklæringerne med oplysninger om medlemmernes finansielle interesser offentliggøres; anmoder det kompetente udvalg om at undersøge, hvorvidt det ville være relevant at kræve, at denne erklæring fremsendes (om nødvendigt på et fortroligt grundlag) forud for de kommende høringer i forbindelse med udnævnelsen af medlemmer af Revisionsretten;

29. konstaterer, at alle Revisionsrettens medlemmer har afgivet en erklæring om deres finansielle interesser og aktiver, og at disse erklæringer er sendt til Rettens formand; anmoder af hensyn til gennemskuelighed, objektivitet og kontrol om, at erklæringerne også sendes til Budgetkontroludvalgets formand;

30. beklager, at rettens arbejdsprogram for 2003 ikke indeholder nogen tidsplan, der angiver den forventede færdiggørelsesdato for Rettes særberetninger, som krævet i punkt 29 i ovennævnte dechargebeslutning af 25. april 2002.

([1]) *Kilde:* skrivelse af 7.1.2003 fra FABRA VALLES.